

derne faa et ekstraordinært Honorar, bliver jo en Sag mellem dem og Arbejdsgiverne.

I § 6 staar der, at Indenrigsministeren efter Indstilling af vedkommende Kommunalbestyrelse kan bestemme, at Reglerne om Fridøgn i § 5, 1ste Stykke, skulle finde Anvendelse ogsaa i Kommuner udenfor Københavns Amtsraadskreds. Det finder jeg ikke ganske heldigt. Vi have ønsket, at de paagældende Organisationer maatte blive hørte, og at det ikke maatte blive en Kommunalbestyrelse, der maaske slet ikke har noget som helst Begreb om den Slags Sager, der kom til at gøre Indstilling. En saadan Forandring, som i § 6 nævnt, bør kun foretages, naar de paagældende Bagere ønske det, *mod* deres Ønske bør det absolut ikke ske. — § 7 har jeg ikke noget at bemærke til. — I § 8 omtales de Attester, som jeg strejfede ind paa, og som skulle koste 4 Kr. Der skal stadig være 2 Attester, men det maa kunne være nok med een. — § 9 skal jeg ikke komme nærmere ind paa. — I § 10 hedder det ligesom i Fabrikloven, at de forskellige Køn skulle holdes adskilte fra hinanden, for saa vidt dog Arbejdets Beskaffenhed og Pladsen tillade det. Hvor nu Mand og Kone arbejdede sammen, hvad der ofte er Tilfældet i store Kiksbagerier, vilde det være underligt, at de ikke skulde have Lov til at indtage deres Middagsmaaltid i Forening. Det vil ogsaa være vanskeligt at overholde Forbudet mod, at Svende og Lærlinge om Natten nyde deres Kop The eller Kaffe i det varme Bageri, naar det næsten er umuligt for de paagældende at komme hjem eller i hvert Fald at komme hen til et Sted, der er hyggeligere end Bageriet. Men det skal vel heller ikke tages alt for bogstaveligt, og i hvert Fald maa vel Fabrikdirektøren kunne give Dispensation.

De øvrige Paragraffer, der svare til Fabrikloven, skal jeg kun lige berøre. Jeg anerkender, at der i § 12 med Hensyn til de nuværende Bagerier er givet en Bestemmelse, hvorefter der kun, naar de undergaa en væsentlig Omdannelse, altsaa Ombygning, kan kræves de Indretninger foretagne i dem, som ellers fordres. Med Hensyn til de Regulativer, Indenrigsministeren efter Indstilling af Arbejdsraadet skal kunne udstede, vil jeg sige, at de, der hidtil ere komne, har man ikke været særlig glad ved, og jeg vil henstille, at Organisationerne i hvert Fald maa faa Regulativerne til Erklæring for at kunne gøre de saglige Indvendinger gældende

lige overfor den højtærede Minister og Arbejdsraadet. Ellers kan det let ende med, at man fordrer f. Eks. Ventilation og Lufttræk paa en saadan Maade, at Bageridriften umuliggøres. Det er Arbejdsraadet, der fastsætter Regulativet, og selv om Fabriktilsynet er nok saa human og praktisk kyndigt og maaske indser, at det er rent galt med Bestemmelserne, skal det paatale Overtrædelse af dem. Der er her et svagt Punkt. Der maa kunne findes en Form, hvorunder de saglige Indvendinger i alt Fald kunne gøre sig gældende. De øvrige Bestemmelser skal jeg ikke nærmere dvæle ved, men kun bemærke, at det i det hele er nogle svære Bøder, der skulle kunne idømmes. Heldigvis er det til Kommunekassen, men man kunde dog første Gang lade en Advarsel træde i Stedet. Med disse Bemærkninger skal jeg slutte, idet jeg udtaler, at der ved dette Forslag er sket et betydeligt Fremskridt fra tidligere Forslag. Det er min Overbevisning, at man i et Udvalg ved Imødekommen vil kunne ændre de Bestemmelser, som ere mindre heldige, og at der vil kunne komme et godt Resultat ud af Forslaget. Dertil skal jeg efter min bedste Evne yde min Medvirkning.

Kofoed: Jeg er i det heldige Tilfælde at kunne i alt Fald væsentligt slutte mig til det ærede Medlem for 9de Kreds (Stilling). Det er saa meget heldigere, som det ærede Medlem paa det Omraade, vi her behandle, maa betragtes som særlig sagkyndig, hvad jeg ikke paa nogen Maade vil udgive mig for. Et lignende Forslag behandlede vi jo her for 5 Aar siden, og det ærede Medlem for 9de Kreds udtalte da megen Betænkelighed ved det og kunde ikke gaa med til det. Imidlertid fik jeg det Indtryk, at det ærede Medlem i Dag udtalte sig velvilligt og i Tilslutning til Forslaget, saa at vi altsaa kunne vente at faa det gennemført. I Hovedsagen indeholder Forslaget det samme som Forslaget for 5 Aar siden, skønt det jo har mange flere Paragraffer. Det forrige havde, tror jeg, kun 3, medens dette har 20. Det gaar i det væsentlige ud paa 2 Ting; nemlig at forbyde eller i alt Fald begrænse unge Menneskers Arbejde i Bagerier samt at indføre et ugentligt Fridøgn. Med Hensyn til det første Punkt tror jeg ikke, at Forslaget afviger saa meget fra det tidligere, og det var ogsaa særlig med Hensyn til det andet Punkt, at Vanskelighederne forrige Gang kom frem. Der er jo nemlig højst forskellige Forhold i København og